เรียงถ้อย ร้อยธรรม

นำเสนอเมื่อ : 16 ต.ค. 2552

ลมรำเพยรุ่งรพีจำปีหอม
ได้ดมดอมหอมอยู่มิรู้หาย
ถึงคืนค่ำร่ำกลิ่นอยู่กำจาย
หอมมิคลายชื่นจิตติดตรึงตรา
ด้วยสายใยแห่งจิตไปติดเจ้า
จนเหี่ยวเฉากลิ่นพรากจากนาสา
ยังจำหอมไว้แนบชิดติดอุรา
จวบวัสสาแสนคะนึงถึงจำปี
ระอาใจไปพันผูกสิ่งทุกข์จิต
ไม่ยอมปลิดปลงคลายหรือหน่ายหนี
ที่ควรจำไยไม่จำที่ทำดี
สิ่งไม่ดีนับปีจำทำทุกข์ใจ
จำแต่ดีไม่คิดจำผลความผิด
ไว้สอนจิตก็ผลิตผล "ตัวตน" ใหญ่
ไม่จำทั้งชั่วดีไม่มีภัย
เลิกจำได้ต้องแก้ลำด้วย "จำปา"
ปาที่จำต้องจำปาไปจากจิต
ส่งยึดติดปาให้ไกลจากใจหนา
จำแต่ธรรมนำคำสอนพระศาสดา
ล้างโรคาลาจากใจไม่หวนคืน